

Ku Kościołowi synodalnemu – Sześć kroków ku odnowie rodziny i parafii cz. 19

5. Modlitwa wspólna

Trzeba więc, Kochani, korzystać z domu Bożego, przychodzić na wspólną modlitwę, a zwłaszcza na Eucharystię. Niewiele trzeba. Nasi przodkowie nie bali się mrozów, nie posiadali samochodów, a kilometry do przebycia były długie. My tych przeszkód już dziś nie mamy. Gdy usłyszemy bicie dzwonów, trzeba tylko odpowiedzieć. Ale miejscem modlitwy wspólnej jest też po prostu chrześcijański dom, mieszkanie. Wspólna modlitwa domowników, rodziców z dziećmi, a jeżeli są dziadkowie, to wtedy też modlitwa z wnukami. Potrzeba również tej wspólnej modlitwy na plebaniach i w klasztorach.

Dlatego nieprzypadkowo stoję tutaj przy tym obrazku modlącej się rodziny. Ma on rodowód protestancki. Wiadomo, że w protestantyzmie nie ma kultu świętych, dlatego obrazowo przedstawiano sceny, tajemnice z życia Jezusa. Na tym obrazku przedstawiona jest właśnie ta tajemnica, o której Jezus mówi w 18. rozdziale Ewangelii św. Mateusza i którą obecnie omawiamy, czyli o Jego obecności pośród tych, którzy w imię Jego trwają na modlitwie. Komm, Herr Jesu, sei unser Gast – taki tytuł nosi ten obrazek. W tłumaczeniu na język polski brzmi: Przyjdź, Panie Jezu, bądź naszym Gościem. W jeszcze innych wersjach dodawano nieraz: „i pobłogosław to, co przygotowałeś”. Chodzi o przygotowanie nam tego stołu. Była to sytuacja modlitwy przed jedzeniem. Ten obrazek, który się pojawił w drugiej połowie XIX wieku, znalazł się też w domach katolickich. Pośród różnych protestanckich obrazków ten cieszył się szczególnym powodzeniem. U naszych starszych diecezjan mamy jeszcze wiele takich obrazków z początku XX wieku. Kiedy w swojej rodzinnej parafii chodziłem po kołędzie, to nieraz widywałem ten obrazek. Przedstawia on tę tajemnicę obecności Boga, „gdy dwaj albo trzej zgromadzeni są” w Jego imię. Proszę zauważyć, że rodzina jest zgromadzona przy sto le. Siedzi tylko babcia i mała dziewczynka, wszyscy pozostali stoją, mają ręce złożone do modlitwy. Mama składa rączki najmłodszej córeczki. Można powiedzieć, że z wiarą przeżywają tę obecność Jezusa. Ciekawe jest to, że jedna z córeczek niejako otrzymuje łaskę szczególnego dostrzeżenia obecności Pana.

Nie rozwijam tego wątku, ale chcę przede wszystkim zwrócić uwagę na wartość modlitwy wspólnej przed jedzeniem i po jedzeniu. Dzisiaj bardzo często już nie ma tego w naszych rodzinach, zapominamy o tym. Chylę czoło przed tymi wszystkimi rodzinami chrześcijańskimi, które pielęgnują tę praktykę na co dzień. Trzeba przywrócić właśnie to nasze rozmodlenie w domach.

bp Andrzej Czaja

Rzymskokatolicka Parafia
pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Radawiu
ul. Szkolna 1, 46-048 Zębowice
nr tel. 77 421 61 44
www.parafia-radawie.pl
e-mail: parafia@parafia-radawie.pl
nr konta parafialnego:
44 8909 1029 0030 0305 5087 0001

GAZETKA PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W RADAWIU

NR 86/2026

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

22.02.2026

Gazetka do użytku wewnętrznego członków parafii

Żaden człowiek nie jest wolny od pokus, nawet Jezus Chrystus. W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, Jezus wychodzi na pustynię, gdzie zostaje kuszony przez diabła. Potrójne kuszenie Jezusa na pustyni ostrzega nas przed pokusami, a jednocześnie pokazuje, jak bardzo niebezpieczne jest uleganie złu. Człowiek każdego wieku, czasu, nieustannie narażony jest na pokusy. Pokusa jest to zachęta do zła, która pochodzi od wewnątrz albo z zewnątrz. Św. Augustyn wyróżnia tu trzy etapy: podsuniecie pokusy, upodobanie i dozwoleństwo. Dochodzi do tego, gdy z pełną świadomością wybieramy zło. Istnieją pokusy natrętne, wciąż wracające, pokusy gwałtowne i ukryte. W przypadku pokusy ukrytej człowiek nie zauważa, że jest kuszony. Istnieją też pokusy zwodnicze, gdy zło jest nam podsuwane w charakterze dobra. Źródła ich należy upatrywać w istniejącej w nas pożałdliwości ciała, w działaniu szatana oraz w naszych relacjach ze światem, z ludźmi. Nasze życie wypełnione jest różnymi „atrakcjami”, z których chętnie korzystamy dla własnych przyjemności. Oferują one zadowolenie, satysfakcję i szczęście, zastępując szarą, smutną rzeczywistość. Współczesne przynęty pojawiają się zawsze w odpowiednim czasie. Subtelnie wykorzystują nasze dobre chęci i głębokie pragnienia. Dyskretnie odsuwają od Boga. Przez to zazwyczaj mamy skłonności do złego postępowania i nieuczciwości. Coraz trudniej dokonać nam właściwego wyboru. W pośpiechu popełniamy wiele błędów, najczęściej przy tym krzywdząc samego siebie, Boga i najbliższych. Kuszenie jest sposobem wyboru i wolności oraz decyzji ludzkiej woli. Jak to Chrystusowe na pustyni, może się przydarzyć każdemu. Musi zatem być czas na słowo przepraszam wobec Boga i człowieka. Takim znakiem i zbawczym wydarzeniem, które może odmienić oblicze naszej szarej codzienności jest Wielki Post. W tym czasie powinniśmy wybrać się razem z Jezusem na pustynię naszego serca, aby usunąć niepotrzebny chwast, jakim jest zło ukryte pomiędzy niedostrzegalnym dobrem. Oby każdemu z nas udało się wygrać ze złem, gdy będzie ciałem się w naszym kierunku pod pozorem prawdy, piękna czy dobra. Kuszenie Chrystusa, o którym pisze ewangelista Mateusz, przypomina kuszenie pierwszych ludzi, w rezultacie którego odrzucili oni wolę Boga. Jezus, nowy Adam, okazuje się jednak całkowicie posłuszny Ojcu. W swoich odpowiedziach na pokusy Jezus odwołuje się do tekstów biblijnych związanych z pobytem Izraela na pustyni. Diabeł ukazał Jezusowi łatwy sposób odegrania roli Mesjasza, przeciwny jednak Bożemu zamysłowi. Chrystus odrzucił drogę proponowaną przez szatana. To wezwanie dla każdego z nas, aby w chwilach trudnych uciekać się do Jezusa i szukać oparcia w słowie Bożym. Nie zniechęcajmy się upadkami, albowiem wszystko jest możliwe dla tego, który zaufa Bogu i powierzył Mu swoje życie.

Z kapłańskim błogosławieństwem – ks. Proboszcz

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 22.02. /kolekta dla o. rekolekcjonisty/

8.00 – Za ++ Parafian polecanych w *wypominkach* – *nauka ogólna i zakończenie rekolekcji* – odpust zupełny.

10.30 – Za Parafian i dusze czyśćcowe – *nauka ogólna i zakończenie rekolekcji* – odpust zupełny.

13.30 – *Gorzkie Żale* – *kazanie pasyjne*.

PONIEDZIAŁEK – 23.02.

17.00 – Za ++ rodziców Elżbietę i Norberta Arbeiter.

WTOREK – 24.02.

17.00 – Int. Moniki i Jana Panek.

ŚRODA – 25.02.

Nie ma Mszy św.

CZWARTEK – 26.02.

Nie ma Mszy św.

PIĄTEK – 27.02.

Nie ma Mszy św. i Drogi Krzyżowej.

SOBOTA – 28.02.

17.00 – Int. Urszuli Król.

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 1.03. /kolekta diecezjalna/

8.00 – Za + Herberta Schreiber – *od Róży Róż. Krystyny Kurowskiej*.

10.30 – Za Parafian i dusze czyśćcowe.

13.30 – *Gorzkie Żale* – *kazanie pasyjne*.

1. Podziękowania:

- **o. Ignacemu Szczytowskiemu** za prowadzenie *Rekolekcji Wielkopostnych*, za bogate w treść Słowo Boże, dobre przykłady z życia wzięte, za posługę w konfesjonale oraz dobrą atmosferę na plebanii;
- parafianom za liczniejszy udział w *Rekolekcjach* i prowadzenie modlitwy różańcowej;
- za sprzątanie kościoła, do sprzątania: **Alicja Stych, Teresa Warzecha, Joanna Bartocha**;
- również za dekorację wielkopostną w kościele.

2. Kolekta dzisiejsza na potrzeby o. rekolekcjonisty, za tydzień diecezjalna, a przed kościołem zbiórka do puszek na Misyjne Dzieło Pomocy *Ad Gentes* – *Bóg zapłać* za złożone ofiary.

3. Od środy do piątku nie będzie Mszy św. i *Drogi Krzyżowej* /ks. proboszcz na badaniach profilaktycznych w szpitalu w Strzelcach Op./.

4. W każdą Niedzielę Wielkiego Postu o godz. 13.30 *Gorzkie Żale* z kazaniem pasyjnym.

5. Wolne intencje: poniedziałek 2.03. g. 17.00, wtorek 10.03. g. 17.00, środa 11.03. g. 17.00, środa 25.03. g. 17.00, poniedziałek 30.03. g. 17.00. Proszę o ich zamawianie w zakrystii bądź telefonicznie. *Bóg zapłać* za dotychczasowe intencje i ofiary.

6. W czwartek w Ozimku pożegnaliśmy naszego byłego parafianina, śp. **Herberta Schreiber**, lat 94. *Wieczny odpoczynek...*